Acatistul Izvorul Tămăduirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria

Materiale despre Izvorul Tămăduirii al Maicii Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Izvorul-t%C4%83m%C4%83duirii-al-Maicii-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Izvorul+t%C4%83m%C4%83duirii

***

Izvorul tămăduirii al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria:

https://www.academia.edu/42911453/Izvorul_t%C4%83m%C4%83duirii_al_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toarei_de_Dumnezeu_%C5%9Fi_pururea_Fecioarei_Maria

https://archive.org/details/izvorul-tamaduirii-al-preasfintei-nascat

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă

dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Pe fântâna cea pururea curgătoare şi de viaţă dătătoare, pe izvorul cel dumnezeiesc care izvorăşte apele darului, mai presus de cuvânt, cu un glas să-l lăudăm cei ce cerem lui dar, ca cel ce izvorăşte tămăduiri în toate zilele. Pentru aceasta după datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem apă cu credinţă şi să zicem rugămu-ne rourează-ne cu darul tău, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!***

Icosul 1

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut fără de sământă pe Cuvântul Tatălui, Cel mai înainte de veci, deschide-mi gura mea spre lauda ta, ca să te slăvesc strigând către izvorul tău unele ca acestea:
Bucură-te, ocean înţelegător care asemenea norilor reverşi minuni peste toată lumea;
Bucură-te, Siloame al doilea, care covârşeşti curgerile Nilului cu revărsarea darului;
Bucură-te, apă care izvorăşti ca dintr-o piatră cu prea slăvire şi a Iordanului lucrare ai primit;
Bucură-te, mană de mântuire care te faci arătată spre trebuinţa celor ce cer bogata ta apă cu adevărat îndestulătoare;
Bucură-te, izvor din care curge toată bunătatea şi îndestularea de tămăduire;
Bucură-te, că din tine izvorăsc din destul facerile de bine;
Bucură-te, că tuturor le dai celor ce cer, întărire sufletelor şi sănătate trupurilor;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 2

Stăpânul cerului şi al pământului, lucruri minunate şi prea slăvite a săvârşit întru tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, pentru că de sus a picurat arătat, ca o ploaie în pântecele tău, dumnezeiască Mireasă, arătându-te pe tine izvor de tămăduiri, care vindeci pe toţi cei ce-ţi cântă: ***Aliluia!***

Icosul 2

Dumnezeiesc izvor ai Raiului, Fecioară şi Maică cerească pe tine te numim după vrednicie, căci curgerea şi darul izvorului tău au străbătut în cele patru părţi ale pământului, care se acoperă pururea cu străine minuni, din apa ce se dă spre băutură tuturor celor ce cer. Pentru aceasta bucurându-ne toţi creştinii, cu credinţă alergăm la izvorul tău, scoţând totdeauna apă, cu sfinţenie şi cu dulceaţă zicând:
Bucură-te, izvorul curgător de tămăduiri;

Bucură-te, că în dar reverşi din destul, bogate vindecări celor bolnavi;
Bucură-te, că pe cei orbi, ce aleargă la tine, a vedea lămurit îi faci;
Bucură-te, că pe mulţi şchiopi i-ai îndreptat;
Bucură-te, că pe slăbănogi i-ai întărit;
Bucură-te, că prin turnarea apei de trei ori pe cel mort, l-ai vindecat;
Bucură-te, minune străină, acoperită pururea de slava Celui Preaînalt.
Bucură-te, că pe tine te numim rai cugetător;
Bucură-te, căci ca o ploaie pe pământ uscat căzând adăpi sufletele cele însetate de viaţă;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 3
Puterile tale cele mari şi pline de minuni nedeşertate şi mai presus de fire pe care tuturor le reverşi, cine le va putea spune, o, izvorule dătător de daruri; că nu numai că goneşti bolile cele cumplite de la cei ce aleargă la tine cu dragoste, ci şi patimile cele sufleteşti le speli, curăţindu-le la toţi cei ce-ţi cântă ţie: ***Aliluia!***

Icosul 3
Pe norul cel ceresc cu cântări minunate să-l lăudăm credincioşii, care pe picătura Hristos, dătătorul de viaţă, pe pământ L-a plouat, pe apa cea dumnezeiască şi vie, cea săltătoare şi izvorâtoare, fără de moarte, a dăruit-o nouă credincioşilor care cântăm:
Bucură-te, vasul băuturii celei dumnezeieşti, ceea ce după băutură niciodată nu se deşartă;
Bucură-te, ceea ce alungi setea care topeşte sufletele;
Bucură-te, că din pântecele minţii cei ce beau înţelepţeşte, revarsă râuri dumnezeieşti;
Bucură-te, că tuturor le izvorăşti darul din destul;
Bucură-te, izvor de viaţă primitor care pururea izvorăşte daruri;
Bucură-te, fântâna tămăduirilor, care toată tăria bolilor o arată a fi slabă şi neputincioasă;
Bucură-te, vedere orbilor;
Bucură-te, dumnezeiască curăţie a celor leproşi;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 4
Izvorăşte-mi mie Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, darurile cuvântului, ca să laud izvorul tău, care izvorăşte viaţă şi dar credincioşilor, că tu pe Cuvântul cel într-un Ipostas L-ai izvorât nouă şi izvor de tămăduire, de obşte, te-ai arătat tuturor celor ce-I cântă: ***Aliluia!***

Icosul 4
Biserica ta, prea curată Fecioară, se arată tuturor casă de doctorie mai presus de fire, că din moarte văzută, ridică arătat pe credincioşii cei ce aleargă la dânsa şi tuturor izvorăşte dulceaţă din destul. Pentru care şi noi nevrednicii cu cântări duhovniceşti, veselindu-ne, zicem:
Bucură-te, apa izvorului celui dătător de viaţă;
Bucură-te, norul care aduci ploaie de mântuire;
Bucură-te, vindecare a celor bolnavi;
Bucură-te, slobozirea celor din primejdii;
Bucură-te, răcoreala celor înfierbântaţi de arşiţa păcatelor;
Bucură-te, luminarea ochilor orbiţi de neştiinţă;
Bucură-te, auzirea celor surzi;
Bucură-te, că pe cei ce zăceau în pat bolnavi, numai cu atingerea i-ai scăpat;
Bucură-te, loc de tămăduire sfinţit cu adevărat;
Bucură-te, că ne izvorăşti din ceruri daruri fără împuţinare;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 5
Daruri din destul curg din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că izvorăşti apă de tămăduiri din care se adapă sufletele credincioşilor celor însetaţi de viaţă şi goneşti arşiţa păcatelor celor ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul 5
Neamul omenesc te laudă pe tine prea cinstită, că tuturor le izvorăşti din ceruri daruri fără încetare, arătându-te pe tine izvor nemuritor, dumnezeiască Mireasă, celor ce-ţi aduc aceste cântări de laudă:
Bucură-te, izvorâtoarea apei, Hristos, din care se adapă toată lumea;
Bucură-te, că Făcătorul tuturor întru tine ca o picătură s-a pogorât arătat;
Bucură-te, că pe cel orb l-ai făcut a vedea lumina;
Bucură-te, izvorule care ai dezlegat prin apă firea pietrei cea înfricoşată;
Bucură-te, curăţirea leproşilor şi sugrumarea diavolilor;
Bucură-te, că pe împăraţi i-ai făcut credincioşi desăvârşiţi;
Bucură-te, înţelepciunea celor simpli;
Bucură-te, bogăţie de daruri a săracilor;
Bucură-te, că prin revărsarea apei, tămăduiri de multe feluri le-ai dăruit;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 6
Lucru cu adevărat necuprins şi mai presus de fire este Cel ce s-a lucrat întru tine, Născătoare de Dumnezeu, că apa izvorului tău este tămăduirea bolilor celor de

moarte aducătoare, ceea ce firea cu adevărat nu a văzut. Pentru care şi noi cu umilinţă ne rugăm: nu ne trece cu vederea, sârguieşte ajutătoarea noastră grabnică şi ne izbăveşte din cursele vrăjmaşilor ca să te lăudăm zicând aşa: ***Aliluia!***

Icosul 6

Măririle minunilor izvorului tău, Fecioară prea curată, cine le va putea spune, ca ceea ce cu adevărat ai înspăimântat gândul omenesc prin picăturile izvorului tău, de care povestesc limpede lâna şi mana şi Siloamul şi piatra ceea ce a izvorât şi pridvorul lui Solomon. Darul tău este mai presus de cuvânt şi de gând; drept aceea şi noi într-o unire de gânduri şi glasuri cântăm laudele acestea:
Bucură-te, Fecioară că din tine se revarsă apa care vindecă patimile cele de moarte aducătoare;
Bucură-te, că din izvorul tău a curs apa care a vindecat sânul femeii cel cuprins de cangrenă;
Bucură-te, grabnică vindecătoare a bolilor celor cumplite;
Bucură-te, că prin stropirea apei, credincioşii se sfinţesc;
Bucură-te, fântâna bucuriei celei neîncetate;
Bucură-te, izvorule al frumuseţii celei negrăite;
Bucură-te, dezlegarea tuturor bolilor;
Bucură-te, înecarea tuturor patimilor;
Bucură-te, râul cel prea limpede care faci sănătoşi pe cei credincioşi;
Bucură-te, apă care dai tămăduiri celor bolnavi de felurite boli;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 7

Apa înţelepciunii şi a vieţii izvorând lumii, pe toţi chemi, Născătoare de Dumnezeu, să scoată apele cele de mântuire şi cu ea să stingă cărbunii înşelăciunii şi ai necurăţiei; drept aceea şi noi credem cuvintele Fiului tău, Stăpână, care a zis: “că în veci nu vor înseta cei ce cu credinţă vor bea din ea” zicând: ***Aliluia!***

Icosul 7

Pântece mai înainte sterp ai dezlegat arătat, cu curgerile izvorului tău, că şi naşteri dăruieşti, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor, pentru care şi noi bucurându-ne zicem:
Bucură-te, curgerea înţelepciunii care curăţeşte necunoştinţa;
Bucură-te, amestecare care picură dumnezeiască dulceaţă inimii;
Bucură-te, paharul manei cel de viaţă turnător;
Bucură-te, baie de Dumnezeu izvorâtă;
Bucură-te, ceea ce izvorăşti liniştea neputinţelor;
Bucură-te, ceea ce stingi văpaia bolilor;

Bucură-te, ceea ce ai liniştit frigurile şi ai stins aprinderea înfocării;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 8
Minunile tale cele neauzite Stăpână, fac pe toţi credincioşii cei ce le aud a se minuna de apa izvorului tău; pe cei muţi şi surzi ca şi cum ar fi grăitori îi face, iar pe cei ce pătimesc cumplit îi vindecă şi tămăduieşte desăvârşit pe cei ce cântă cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul 8
Pe toate apele le covârşeşte Fecioară curată, apa izvorului tău, care dăruieşte arătat izbăvirea de boli cumplite şi dă sufletelor toată sănătatea, ca ceea ce se revarsă mai presus de fire tuturor celor ce cântă:
Bucură-te, că pe cei ce aleargă la tine îi scoţi din cuptorul necazurilor;
Bucură-te, uşă prin care străbate razele luminii şi luminează ochii trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, ceea ce singură eşti mângâierea pământenilor;
Bucură-te, izvor prea cinstit;
Bucură-te, că prin curgerea izvorului tău, diavolii s-au înfricoşat;
Bucură-te, că pe Leon l-ai făcut călăuză orbului neştiutor spre al tău izvor;
Bucură-te, că a fi împărat l-ai încredinţat;
Bucură-te, că el spre mulţumire Biserică în numele tău a ridicat;
Bucură-te, că tu dar făcător de minuni de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că pătimaşii cei cu credinţă năzuiesc la izvorul tău se tămăduiesc;
Bucură-te, vas de apă neîmpuţinată şi de boli vindecătoare;
Bucură-te, că izvorul tău tuturor este îndeajuns îndestulător;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 9
Lumină şi tămăduire tuturor mădularelor omeneşti făcându-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, care ai născut pe Făcătorul şi Ziditorul tuturor, din amestecarea tinei şi a apei ai luminat negrăit ochii orbului, cel ce se născuse orb şi care nici cum nu vedea soarele cel dulce, care dobândind vederea şi văzând lumina şi marea minune izvorâtă din milostivirea ta cea negrăită a zis: ***Aliluia!***

Icosul 9
Siloamul vindeca bolile, însă mai presus s-a arătat, Preasfântă Stăpână, izvorul tău făcător de minuni, fiindcă acesta nu numai odată într-un an şi nu numai acei ce iau mai întâi, dobândesc sănătate, ci de-a pururea vindecă toată rana sufletească şi trupească a celor ce cu bună credinţă şi cu dragoste vin către tine strigând:

Bucură-te, scăldătoarea în care se afundă toate durerile noastre cele sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, vas cu care primim bucuria şi mântuirea;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei înseta ţi de viaţă;
Bucură-te, lemn care îndulceşti apele cele amare ale mării lumeşti.
Bucură-te, izvor nesecat al apei cele dătătoare de viaţă;
Bucură-te, ceea ce îndulceşti necazurile noastre cele amare;
Bucură-te, apă care curăţeşti spurcăciunea păcatului;
Bucură-te, încetarea întristărilor noastre;
Bucură-te, vindecarea bolilor noastre;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 10
Vrând să vădeşti minunile cele de la izvorul tău, ai poruncit, Stăpână lui Leon să ducă orbul în partea cea mai dinlăuntru a pădurii şi să-i stingă setea cea trupească cu apă, iar cu tină să-i ungă ochii lui cei întunecaţi pentru ca să cunoască puterea ta şi să nu fie tăinuit izvorul vindecărilor care îl dai în dar tuturor celor ce au nevoie. Pentru aceasta şi noi nu tăinuim minunile şi facerile tale de bine către noi robii Tăi, ci cu mulţumire proslăvim pe Dumnezeu şi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10
Viaţa noastră pământească afundată fiind în tina păcatelor, sufletul de păcate îmbolnăvit, trupul de dureri chinuit, pentru că mânia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre ne pedepseşte, către tine dar alergăm, Maica lui Dumnezeu şi înaintea izvorului tău cădem, rugându-te: spală tina păcatelor, vindecă sufletele îmbolnăvite şi trupurile chinuite le îndreptează, ca noi cu bucurie să strigăm ţie:
Bucură-te, vindecarea patimilor sufleteşti;
Bucură-te, izbăvirea durerilor şi chinurilor trupeşti;
Bucură-te, voinţa cea bună a lui Dumnezeu către noi cei păcătoşi;
Bucură-te, adevărata îndreptare a celor ce se căiesc înaintea lui Dumnezeu, pentru păcatele lor;
Bucură-te, baie care speli cugetele noastre murdare de fărădelegi;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul care în dar curăţă fărădelegile noastre;
Bucură-te, că prin tine, după măsura credinţei se dau vindecări;
Bucură-te, mijlocitoarea bucuriei celei veşnice;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 11

S-a înălţat apa izvorului tău, Curată, mai presus de ceruri, aceasta fiind hrana sufletului, miere din piatră şi dăruire de mană, slobozitoare de boli şi mântuitoare, pentru aceasta mulţimea credincioşilor veselindu-se saltă cântând: ***Aliluia!***

Icosul 11

Fântână izvorâtoare de viaţă plină de daruri dumnezeieşti s-a arătat nouă prea cinstit izvorul tău, Stăpână, spre băutura, sfinţirea şi mângâierea noastră; iar noi cu dragoste cinstindu-l şi cu credinţă îngenunchind înaintea lui strigăm ţie:
Bucură-te, chezăşuitoarea mântuirii păcătoşilor;
Bucură-te, vindecarea a toate neputinţele;
Bucură-te, ceea ce duci rugăciunile credincioşilor Fiului tău şi Dumnezeului nostru;
Bucură-te, pământul făgăduinţei din care ne izvorăsc toate bunătăţile cereşti şi cele pământeşti;
Bucură-te, ceea ce adăpi brazdele pe care cresc mulţmile îndurărilor;
Bucură-te, ceea ce ne povăţuieşti pe noi către Patria cerească;
Bucură-te, roua florilor celor neveştejite;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 12

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, fă-ne vrednici de darurile tale şi te rugăm, treci cu vederea păcatele noastre, dând tămăduire celor ce cu credinţă se apropie de izvorul tău şi cer binecuvântare şi iertare de păcate cântând: ***Aliluia!***

Icosul 12

Nu cerem mai multă îndurare de la tine, Stăpână, decât precum te-ai milostivit şi ai dat tuturor acelora care mai înainte de noi au ajuns la izvorul tău şi au dobândit cele de folos, aşa te milostiveşte deci şi spre noi cei ce suntem cuprinşi de faptele cele rele ca să te slăvim pe tine, zicând unele ca acestea:
Bucură-te, nădejdea noastră în viaţa aceasta şi după moarte;
Bucură-te, cununa cea slăvită a celor ce au credinţă şi se luptă împotriva ispitelor;
Bucură-te, ceea ce dai veşnică mântuire celor ce se ostenesc în viaţa călugărească;
Bucură-te, ceea ce izbăveşti omenirea din foametea sufletească şi trupească;
Bucură-te, tare ajutătoare în războaie;
Bucură-te, ceea ce ne păzeşti pe noi de năvălirea altor neamuri;
Bucură-te, păzitoarea celor ce călătoresc pe pământ, pe apă şi prin aer;
Bucură-te, comoara legii noastre creştineşti;
Bucură-te, că în orice vreme secetoasă cerând ajutorul tău, îl dobândim;
Bucură-te, stâlp neclintit al creştinătăţii;
Bucură-te, că prin minunile tale ai bucurat tot neamul creştinesc;

Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, întru tot cântată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, izvorul cel nedeşertat al îndurărilor, noianul cel necurmat al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al bunătăţii, nădejdea şi mântuirea tuturor creştinilor, la tine ridicăm ochii sufletelor şi a trupurilor noastre, către tine tindem mâinile noastre cele slabe şi din adâncul inimii strigăm ţie: Caută spre noi dintru înălţimea ta cea sfântă, vezi credinţa şi umilinţa sufletului nostru, ascultă rugăciunea noastră care o facem către tine din inima noastră cea împietrită, depărtează de la noi toate nevoile, toată răutatea şi toată întristarea ce vine asupra noastră, întru această vremelnică viaţă. Vindecă toate bolile şi neputinţele noastre cele sufleteşti şi trupeşti, dăruieşte-ne sănătate şi ne izbăveşte de veşnica muncă prin rugăciunile tale ca să cântăm neîncetat: *Aliluia!*

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut fără de sământă pe Cuvântul Tatălui, Cel mai înainte de veci, deschide-mi gura mea spre lauda ta, ca să te slăvesc strigând către izvorul tău unele ca acestea:
Bucură-te, ocean înţelegător care asemenea norilor reverşi minuni peste toată lumea;
Bucură-te, Siloame al doilea, care covârşeşti curgerile Nilului cu revărsarea darului;
Bucură-te, apă care izvorăşti ca dintr-o piatră cu prea slăvire şi a Iordanului lucrare ai primit;
Bucură-te, mană de mântuire care te faci arătată spre trebuinţa celor ce cer bogata ta apă cu adevărat îndestulătoare;
Bucură-te, izvor din care curge toată bunătatea şi îndestularea de tămăduire;
Bucură-te, că din tine izvorăsc din destul facerile de bine;
Bucură-te, că tuturor le dai celor ce cer, întărire sufletelor şi sănătate trupurilor;
Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!

Condacul 1
Pe fântâna cea pururea curgătoare şi de viaţă dătătoare, pe izvorul cel dumnezeiesc care izvorăşte apele darului, mai presus de cuvânt, cu un glas să-l lăudăm cei ce cerem lui dar, ca cel ce izvorăşte tămăduiri în toate zilele. Pentru aceasta după datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem apă cu credinţă şi să zicem rugămu-

ne rourează-ne cu darul tău, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!***

Apoi se spune această:

Rugăciune

PreaSfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ocrotitoarea neamului omenesc, căreia Stăpânul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos ne-a înfiat când era pe Crucea patimilor Sale, văzându-Te pe tine Maica Sa şi pe ucenicul pe care-l iubea, a zis: Femeie iată fiul tău şi ucenicului: Fiule iată Mama ta, deci prin aceasta toţi câţi credem în patima Lui cea făcătoare de viaţă, cei care am fost atinşi de veninul şarpelui şi de acul morţii şi care prin "Rana Lui ne-am vindecat", ţie ne-a încredinţat Stăpânul ca să ne fii Maică, pentru că numai o maică adevărată poate să cunoască toate durerile şi suferinţele fiilor săi.

Tu, PreaSfântă Stăpână, care din neamul omenesc fiind ştii câte suferinţe au căzut asupra acestui neam, din pricina păcatelor lui; dăruitu-ne-ai Izvorul tău cel dătător de multe vindecări pe care-l prăznuim astăzi.

Tu ai făcut ca orbul să se rătăcească în căutarea izbăvirii, iar pe bunul şi blândul Leon să-l găsească şi să-i stingă setea cu apa izvorului tău şi prin spălare i-ai dăruit

vederea. Dar nu numai orbul s-a îndulcit de mila ta, ci şi Leon pentru bunătatea inimii lui i-ai dăruit împărăţia Bizanţului.

Lui Iustinian împăratul i-ai dăruit vindecare de boala lui cea fără de leac şi tuturor celor ce au alergat cu credinţă le-ai dăruit izbăvire din multe feluri de boli, prin multele minuni date de Atotputernicul Dumnezeu prin mijlocirea ta de Maică, pe care cine le va putea spune după vrednicie şi ce grai le va putea grăi. De aceea şi noi acum cădem în genunchi în faţa milostivirii tale, ca uneia care cunoşti cât de mare este slăbiciunea noastră, cât de groaznică ne este căderea, cât de departe suntem de adevărata cale a dreptăţii dumnezeieşti; am căzut, ne-am depărtat toţi ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut.

Cine ne va ajuta, cine ne va ridica pe noi, dacă nu tu care eşti Maica noastră cea bună şi milostivă, care totdeauna mijloceşti la Fiul tău şi Dumnezeul nostru pentru iertarea păcatelor noastre celor multe, de aceea şi acum în această zi în care prăznuim amintirea Izvorului tău celui făcător de minuni, cădem la tine şi cu umilinţă ne rugăm, să mijloceşti la Cel Atotputernic şi Atotmilostiv, ca să trimită acestei ape sfinţite în această zi de praznic, darul Siloamului, puterea îngerului de la lacul Vitezda şi marea ta milostivire de la izvorul cel arătat lui Leon, ca să curăţească păcatele noastre şi să tămăduiască toată boala şi toată neputinţa noastră cea sufletească şi trupească, ca unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul şi unde lipseşte sănătatea să plinească această lipsă bogăţia darurilor Izvorului tău celui făcător de minuni.

Ca totdeauna binecuvântând pe Stăpânul şi pe tine mărindu-Te să ne învrednicim de împărăţia Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să strigăm Ţie cu mulţumire miluieşte-ne pe noi Împărătează a Izvorului tămăduirii. Amin!

***

“Ne-am adunat împreună, în jurul Sfântului Altar, în duh de rugăciune, după cum ne vesteşte cuvântul Evangheliei de astăzi: “Casa Tatălui Meu casă de rugăciune se va chema“ - pentru a lua putere de la Domnul să trăim cuvântul Lui în lume şi să trăim în duhul Învierii lui Hristos şi în duhul sfinţeniei. Hristos a înviat şi toate câte le-a făcut pe pământ le-a făcut ca să credem în puterea blândeţii, în puterea smereniei, a sfinţeniei cu care trebuie să trăim în lume.

Tot timpul, şi astăzi, lumea a cunoscut şi cunoaşte mai ales alte legi. Câţi dintre tinerii din jurul nostru pe care-i cunoaştem au dragostea şi râvnă să trăiască fericirea Maicii Domnului de a-şi ţine cugetul neclintit la înţelesul cuvintelor Domnului, la slujirea poruncilor Lui, de a trăi în curăţie desăvârşită. Şi, iată, pe Maica Domnului

o numim “cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru” şi auzim şi ne bucurăm de minunile pe care dragostea ei le revarsă pe pământ.

Toţi căutăm puţină dragoste şi încredere în aproapele nostru, dar, zdrobiţi de multe ori de prea multe griji, de viclenia celorlalţi, de zbuciumul lumii acesteia, de faptele cele mai deşanţate şi mai netrebnice pe care le auzim propovăduindu-se în lume sau la televizor sau în altă parte, ne slăbănogim şi devenim noi înşine aspri sau curvari sau mincinoşi sau vicleni, căutând alte plăceri decât cele pe care ni le vesteşte Domnul ca fiind Viaţă şi Înviere.

Precum Eva a crezut mai mult cuvântul amăgitorului, că dacă va gusta din acel măr, despărţită de Dumnezeu, fără Dumnezeu, va ajunge ca şi Dumnezeu, va cunoaşte plăceri şi slavă, şi cunoştinţă mai mult decât dacă ar fi rămas în legătură de încredere şi de dragoste cu Dumnezeu.

Dumnezeu a venit pe pământ să refacă această legătură de dragoste, pentru că ne-a văzut rătăcind şi orbecăind şi a văzut omul nefericit, atunci când se sfâşie în plăcerile şi în grijile acestei lumi… Şi adunându-ne în jurul Sfântului Altar, ne adunăm să luăm putere, pentru că noi înşine, plecând de la biserică, de multe ori ne vedem arţăgoşi, lipsiţi de blândeţe, lipsiţi de smerenie, şi nici nu putem fi altfel, când suntem zdrobiţi de viclenia şi de duhul acestei lumi. Dar dacă ne adunăm, într-adevăr, cu gând de rugăciune, nu ca la casa de negustorie, nu aducând forfota din lume în biserică, ci încercând să intrăm, într-adevăr, în rugăciune şi în slujirea adevăratului Dumnezeu, atunci vom putea şi noi, pe pământ, să trăim precum Maica Domnului, precum au trăit sfinţii, pentru a ne împărtăşi încă de aici de duhul adevărat al Învierii, de slujirea îngerilor la care ne cheamă Hristos.

Învierea lui Hristos ne descoperă că moartea ce ne stă în faţă nu este ultimul cuvânt al vieţii noastre. Lumea aceasta nu este singura realitate a vieţii noastre. E prea puţin şi prea sărăcăcios faţă de ceea ce suntem chemaţi. Suntem chemaţi la Înviere, suntem chemaţi să trăim în această lume în încredere în Dumnezeu, în blândeţe şi în smerenie… Pentru că “cei blânzi vor moşteni pământul”. (…) Viaţa noastră este o pregătire ca să înţelegem cu adevărat Învierea lui Hristos şi dragostea lui Dumnezeu pe pământ. Hristos ne-a propovăduit cele ale Învierii, puterea blândeţii şi a smereniei.

Dar, iată, Domnul, pe pământ, S-a aplecat asupra suferinţelor oamenilor, Domnul, care ne-a vestit că are grijă de fiecare fir de păr din capul celor care cred în El şi a vădit încă de pe pământ cu câtă grijă caută spre cei ce nădăjduiesc în El. Nu ne-a promis Domnul nici concediii desfătate la schi sau la mare sau în altă parte, nici

concerte de slavă, nici să devenim vedete pe micul ecran, dar ne-a făgăduit că putem cunoaşte adevărata fericire şi că toate cele de trebuinţă le sunt împlinite celor ce-şi pun nădejdea în El. De aceea, vedem că încă din timpul vieţii Sale, a vindecat pe cei bolnavi, a înviat morţi, pentru că, în toate acestea, Domnul voia să ne spună: "Îndrăzniţi să trăiţi în sfinţenie! Pentru că Eu cunosc adevăratele voastre nevoi şi nu Mă depărtez de ele!"

Astăzi, în vinerea Săptămânii luminate, prăznuim o asemenea purtare de grijă a lui Dumnezeu, săvârşită prin Maica Domnului, cea atât de aproape de suferinţa neamului omenesc, cea atât de aproape de cei care îşi pun nădejdea în ea.

[…]

… Şi astăzi, cei ce săvârşim cu credinţă Aghiazma, în numele Maicii Domnului şi în numele lui Hristos şi toţi cei ce bem dintr-însa, aflăm nu doar vindecare de neputinţele şi slăbănogelile noastre trupeşti, ci mai ales, puterea de a ne duce credinţa mai departe, puterea de a mărturisi cuvântul lui Dumnezeu, şi nouă, şi celor ce n-au auzit încă de Dumnezeu, şi celor ce, deşi au auzit, trăiesc de parcă n-ar fi auzit…

[…]

Şi înţelegem că puterea sfinţilor nu este doar blândeţea sau pacea pe care ni le-au dat în această viaţă, ci ele în veşnicie se revarsă asupra celor ce rămân în legătură cu ei şi vor ei înşişi să se sfinţească. Maica Domnului continuă să fie în legătură cu toţi ce o slăvim, o cinstim şi cu toţi cei care, după pilda vieţii ei, spun şi ei lui Dumnezeu: "Iată, roaba Domnului, fie mie după Cuvântul Tău". Şi înţelegem că viaţa aceasta ne este dată nu ca să ne înmulţim desfătările, nu ca să ne căutăm o mărire a slavei de pe pământ, nu ca să devenim nişte oameni duri sau autoritari, ci ca să înţelegem chipul blândeţii şi al smereniei şi să putem devenim noi înşine izvor de bucurie celor din jurul nostru.

Ne adunăm aşadar la slujbe, pentru că toate binecuvântările pe care le primim - "Pace tuturor! Harul Domnului nostru Iisus Hristos dragostea lui Dumnezeu-Tatăl şi împărtăşirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toţi!" - să lucreze în sufletele noastre şi, plecând de aici, să trăim mai încredinţaţi de purtarea de grijă a lui Dumnezeu, mai puţin nervoşi, mai puţin arţăgoşi, mai slobozi de mândria care ne stăpâneşte!

Să ne ajute bunul Dumnezeu şi Maica Domnului întru această zi, în care facem pomenirea acestei proslăvite minuni a Izvorului Tămăduirii, într-adevăr să păstrăm această pace şi bucuria Învierii lui Hristos să o purtăm în inimile noastre şi nimic

din grijile şi fricile acestei lumi să nu ne poticnească în credinţa neclintită în Domnul nostru Iisus Hristos!

[…] Să ştim că o schimbare în bine nu vine printr-o politică mai înţeleaptă, nu vine nici de la Bruxelles, nici din vreo Uniune Europeană pusă pe fapte mari, dacă acest bine nu este lucrat cu Dumnezeu şi în stăruitoare rugăciune…

Să vă dea Dumnezeu nădejde în toate zilele vieţii, să înmulţiţi binele în casele dumneavoastră, cu copiii, cu soţii, cu colegii şi vecinii dumneavoastră, şi atunci binele pe care-l aşteptăm de la Dumnezeu se va înmulţi în jurul nostru! Şi, mai ales, să nu uităm că binele desăvârşit şi lumina, şi fericirea nu le aşteptăm depline în lumea aceasta - după cum nici suferinţa nu este deplină în lumea aceasta - ci le aşteptăm în întâlnirea veşnică pe care o vom avea cu Domnul nostru Iisus Hristos, cu prea curata Sa Maică şi cu toţi sfinţii.

Dumnezeu să ne ajute să ne pregătim sufletele în fiecare zi de lumina sfintei Învieri, şi astfel să putem rosti cu inima curată şi dragoste nefăţarnică: Hristos a Înviat!

(Arhim. Nichifor Horia (Iaşi) - Predică la sărbătoarea Izvorului Tămăduirii)

Bucură-te, Ceea ce eşti izvor de viaţă dătător!